

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΒΑΓΓΕΛΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΠΟΣΕ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΛΕΥΤΕΡΗ ΘΕΟΧΑΡΗ

Βαγγέλης Θεοδωρίδης. Συνήθιζε να αναφέρει μαζί το όνομα και το επίθετό του, όταν ήθελε να βάλει την υπογραφή του στον προφορικό λόγο του.

Δύσκολο το να καταφέρει κάποιος σε λίγο χρόνο να περιγράψει την προσωπικότητα του Βαγγέλη.

Παιδί προσφύγων από τον Πόντο και ο ίδιος Πόντιος του ελλαδικού χώρου. Γεννήθηκε και ανδρώθηκε με πίστη στις παραδόσεις στην Περιχώρα Δράμας. Συνήθιζε πάντα να αναφέρεται σε κάθε ευκαιρία στο χωριό του και τη ζωή του σε αυτό με συχνές αναφορές σε στιγμές της αθλητικής του διαδρομής στις ποδοσφαιρικές ομάδες της περιοχής.

Σέντερ μπακ, αμυντικός ογκόλιθος καλός στο κεφάλι, άφταστος στα ψηλά. Δεν ήταν τυχαίο· στα ψηλά κυριαρχούν οι αετοί.

Τον γνωρίσαμε συνάδελφό μας στο ΙΚΑ όταν μετά τις σπουδές του βρέθηκε στην Αθήνα, όπως όλοι που αναζητούσαν δουλειά και προκοπή.

Από νωρίς ενεργός στα συνδικαλιστικά δρώμενα του χώρου, πειθαρχημένος στρατιώτης με ήθος, χωρίς βιαστικές απαιτήσεις. Πιστός σε αρχές και αξίες δεν βρέθηκε τυχαία στην κορυφή της Ομοσπονδίας μας και στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ. Τα κέρδισε άξια.

Ο συνδικαλισμός είναι δύσκολος δρόμος. Δεν μπορείς να κοροϊδεύεις τους γύρω σου για πολύ. Έπεισε με τη συμπεριφορά του, την εργατικότητα του, την πίστη του στις δημοκρατικές αρχές.

Καταξιώθηκε στο χώρο. Ανθρώπινος και φιλικός συμπαραστάτης για όλους τους συναδέλφους.

Έκλεινε το τηλέφωνο και αμέσως έκανε τα προβλήματα και τις αγωνίες τους δικά του. Δεν ήταν τυχαία η τεράστια αποδοχή από τους συναδέλφους μας στο πρόσωπό του, να μας εκπροσωπεί στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο.

Σταθερός ακλόνητα και αδιαπραγμάτευτα στις πολιτικές του επιλογές. Έτσι ανταποκρίθηκε και στο κάλεσμα πριν μερικά χρόνια να συμμετέχει στις εκλογές του Δήμου της Αθήνας.

Όμως η ψυχή του ήταν πάντα μόνο στο ΙΚΑ.

Δεν του έλειπε η αναγνωρισιμότητα και η δημοσιότητα που πάντα την αξιοποιούσε όχι για την προσωπική του προβολή, αλλά να μπορέσει να περάσει και να αναδείξει τα προβλήματα της δουλειάς μας.

«Εγώ καλάμι δεν καβαλάω λόγω της τηλεόρασης», έλεγε.

Ανεπηρέαστος από τις σειρήνες της εξουσίας ένας ακέραιος άνθρωπος που δεν διαπραγματεύτηκε ποτέ την αξιοπρέπειά του. Υπερασπίστηκε με πάθος και παρρησία τη Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση και τους συναδέλφους μας.

Ξεχωριστός και ο τρόπος που αντιμετώπιζε συνδικαλιστικά τα πράγματα.

Στις συνδικαλιστικές μας δράσεις έκανε αυτό που πίστευε σωστό. Είχε όμως πάντα το θάρρος, όταν διαπίστωνε ότι κάτι είναι λάθος να το αναγνωρίζει χωρίς περιστροφές και να το διορθώνει. Και πάντα με ανοιχτά αυτιά.

Τον χαρακτήριζε η λιτότητα και κυρίως ο απέραντος σεβασμός στους συναδέλφους. Ξεχωριστή η συμπεριφορά του κάποιες στιγμές, όπως πέρυσι στην Αλεξανδρούπολη στο συνέδριό μας. Αρνήθηκε επιθετικά στο ξενοδοχείο να του προσφέρει ως Πρόεδρο για τη διαμονή του εκεί κάτι που θα ήταν διαφορετικό από ό,τι για τους υπόλοιπους συναδέλφους μας.

Όμως πάνω από όλα ήταν οικογενειάρχης. Το μόνο πεδίο που επέτρεπε στον εαυτό του να καμαρώνει δημόσια.

Για τη γυναίκα του την Τζένη που στάθηκε δίπλα του βράχος ακλόνητος στα δύσκολα της υγείας του, για τα καμάρια του, τις κόρες του την Έφη και την Άννα, τον γαμπρό του και τη μεγάλη του αδυναμία τον εγγονό του τον Απόστολο. Εδώ ξέφευγε εντελώς και του άρεσε που το έκανε.

Βαγγέλη, φίλε και σύντροφε. Έφυγες νωρίς. Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί τέτοια μέρα πριν ένα χρόνο ότι θα βρισκόμασταν σήμερα εδώ για να σε αποχαιρετήσουμε.

Οι φίλοι μας που είναι πιο κοντά στην Ορθοδοξία μας είπαν ότι έφυγες μια πολύ σημαντική ημέρα. Την ημέρα που ο δρόμος για τον Παράδεισο είναι ανοιχτός.

Μας λένε ότι η ψυχή σου σήμερα είναι κάπου εδώ αναμεσά μας και μας παρατηρεί και πράγματι σαν να σε ακούω να μου λες επιτακτικά με το γνωστό σου ύφος «τελείωνε».

Δυσκολεύομαι να το κάνω. Έχω τόσα να σου πω...

Εσύ μέχρι τελευταία στιγμή ήσουν δίπλα μας.

Ακόμη και δυο μέρες πριν από το τέλος όταν ήρθαμε να σε δούμε με τον αδελφό σου τον Μανώλη, κατέστρωνες τα συνδικαλιστικά μας σχέδια και μας έδινες οδηγίες τι να κάνουμε και με ποιους να μιλήσουμε και τι να πούμε στον καθένα. Μην ανησυχείς για τίποτα. Πάντα ήσουν απόλυτα κατανοητός.

«Υείαν και ευλοΐαν» χαιρετούσες πάντα τους Ποντίους φίλους σου.

Ήξερες γιατί το έλεγες... Είχες βιώσει με τα αδέρφια σου και μάλιστα με τον πιο σκληρό τρόπο το τι σημαίνει υγεία.

Προσπαθούσες από τότε να ξορκίσεις το κακό. Όταν όμως σου χτύπησε την πόρτα, 4 στα 4 όπως έλεγες, με ρεαλισμό και θάρρος σε ακούγαμε να λες «δεν θα με νικήσεις καρκίνε».

Τελευταία θυμώσουν και τον Πόντιο Ακρίτα.
Σιγοτραγουδούσες προκαλώντας τον Χάρο:

Εμέν – Ακρίτα λέγνε με- ανίκητον Ακρίτα

Και τραγουδούσες και την απάντηση του Χάρου:

**Για σους- για σους Ακρίτα μου
Βαρέα μην καυκάσε
Εμέν που έστειλεν σ' εσέν
απ' εσέν παληκάρ' εν.**

Παλληκαρίσια έδωσες τη μάχη με τον Χάροντα και εκείνη για την πλήρη ζωή.

Αντίο Βαγγέλη.

Σο νουν' μ θα έχωμέν σε.